ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.143 BUCUREȘTI

"ȘOAPTELE COPILĂRIEI"

Revistă școlară trimestrială

Anul VI, nr.15/2023

CUPRINS

1. PREFAȚA	**pag. 2**
2. PUF DE BOBOCEI	**pag. 5**
3. RUBRICA ISTEȚULUI	**pag. 14**
4. DASCĂLII NOȘTRI	**pag. 37**
5. ASSG 143 – Mens sana in corpore sano	**pag. 48**
6. CĂLĂTORIILE NOASTRE	**pag. 51**
7. COLȚUL ABSOLVENTULUI	**pag. 78**

PREFAȚĂ
Meseria de a fi profesor

Suntem martori și actori implicați într-o perioadă istorică în care educația tradițională, concentrată pe discipolatul clasic în cadrul căruia elevul se presupune că la finalul procesului de învățare a căpătat competențe intelectuale general umane, este supusă la presiuni majore în întreaga lume.

Vom discuta mai jos trei dintre tendințele principale care pun la îndoială cunoștințele căpătate prin tradiție și practici anterioare, încercând să le demonstrăm valabilitatea redusă pentru pedagogia de până acum, care la rândul ei a trecut prin atâtea metamorfoze de când există învățământul public garantat. Nu avem motive nici de disperare, nici de optimism excesiv în condițiile date, după cum vom vedea.

Prima schimbare majoră în școli, declanșată la începutul anilor 2000, dar care a luat amploare abia după 2010 și aproape a modificat modul de a face ceea ce se cheamă „trinomul" *predare-învățare-evaluare* după 2020, se referă la importul de tehnologie în sala de clasă. S-a vorbit pe tonuri alarmiste sau, dimpotrivă, optimiste de dispariția profesorului și înlocuirea sa cu un software inteligent. S-a discutat mult despre necesitatea de a modifica complet modul de predare, elevul având acum șansa de a învăța selectiv, din surse multiple, de unul singur. S-a ajuns până acolo încât unele voci din branșă au vorbit pătimaș despre pierderea reperelor cognitive și morale din pricina excesului de tehnologie. S-a speculat cu privire la utilitatea unor materii școlare, unde informația evoluează neîncetat sau în care competențele specifice explicite nu se regăsesc pe lista de cerințe ale liderilor de piață în materie de cifre de afaceri și număr de angajați. Fiecare din aceste puncte de vedere conține un grăunte de adevăr, însă elevul are nevoie în continuare de sprijin și ajutor individualizate, tehnologia, folosită prudent și cu măsură de către profesori, dovedindu-se folositoare atâta vreme cât nu devine alfa și omega vieții școlare. Suntem oameni cu puteri finite și cu energii fizice și psihice extrem de variate, departe de capacitățile unor mașinării ultramoderne, standardizate corespunzător. Disponibilitatea de a învăța, de a te deschide lumii și a accepta viața așa cum este, polimorfă și polisemantică, de multe ori contradictorie, nu poate fi accentuată decât de alte ființe omenești, nicidecum de un calculator, care pune în aplicare algoritmi tot umani, dar cu o rigoare superioară, infailibilă.

Al doilea motiv de mirări rezultă din repetatele proiecte de reformă la care a fost supus învățământul românesc. Reformismul e un curent de politici publice care lasă impresia unui factor inexorabil astăzi tocmai pentru că nu se știe cu exactitate ce reforme se pot realiza, lăsând la o parte implicațiile sociologice, politice și economice care rezultă de aici. Această imprecizie se datorează dificultății de a înțelege realitatea socială complicată în care ne ducem viața. Nu este nici o problemă că trebuie să ne schimbăm. Nici nu putem evita evoluția firească a generațiilor în timp. A crede însă în necesitatea stimulării/simulării reformelor nu duce la o schimbare pozitivă, ci la conflictul pe față dintre vechi și nou, în care fiecare termen nu se autodefinește lucid în cadrul unei viziuni de ansamblu. Ni se impune reforma, ceea ce înseamnă că necesitatea ei nu este naturală, adică nu vine de la sine. De aceea, reforma nu poate avea loc sau dacă se consumă aceasta produce mișcări contrare din sistem, creând confuzie și dezechilibre între ciclurile de învățământ și regiunile de dezvoltare naționale. Adevărul pedagogic de la Iași este falsul didactic de la Brașov, parafrazându-l pe Pascal vorbind despre ce se petrece dincolo și dincoace de Pirinei. Lipsa de coeziune și coerență a reformelor ajunge să blameze orice proiect reformist.

A treia tendință include modul în care definim astăzi copilăria și adolescența. Fără îndoială că perioadele firești ale dezvoltării individului sunt mai scurte la ora actuală numai dacă observăm condiția fiziologică a unor adolescenți din prezent, care este în medie superioară celor din generațiile de acum un sfert de secol sau chiar mai demult. Un adolescent de 15 ani poate să corespundă din punct de vedere al gradului de maturizare cu un tânăr de 20 de ani crescut în timpuri în care accesul la alimente și surse de informație era, într-adevăr, mult mai scăzut. Dar toate acestea nu înseamnă că elevul din prezent nu întâmpină aceleași mirări și revelații în fața peisajului încercat al cunoașterii și al descoperirii lumii celor mari, dar și al universurilor umane vin din urmă, prin ceea ce numim îndeobște tradiție: misterul unei legi a naturii se descifrează cu același aparat matematic profund, o poezie se citește cu aceleași sentimente care se cultivă prin empatie și dăruire, faptele înaintașilor sau bogăția naturii se studiază cu ochi de istoric și geograf, arte lumii se organizează în rețele dense de semnificații și tehnici picturale. Enumerarea poate fi prelungită mult și bine, dar nu aceasta este urgența zilei.

În concluzie, departe de a nu accepta sporul de instrumente noi și de experiențe didactice și pedagogice inovative, însă, în ultimă instanță, învățarea este despre educație, despre valori și forme de cunoaștere care transformă individul în moduri și

expresii diversificate de propriile înzestrări naturale, fără de care, desigur, nimic nu ar fi posibil din primul moment.

A învăța rămâne o operațiune de transcendere a sinelui la fel de stimulativă, energică și bogată în satisfacții multiple ca întotdeauna până acum.

Autor: Director prof. Chiță Dan-Alexandru

Teacher
E=mc²
(a+b)

PUF DE BOBOCEI

Emoţia unui nou început

Toamnă. Sfârșit de vacanţă. Clasa pregătitoare. Un nou început. Prima zi se școală.

În faţa mea, mici omuleţi cu ochi mari, întrebători, trec pragul școlii.

Amintirile din generaţia trecută pe care am însoţit-o până la clasa a patra persistă puternic în spaţiul în care alţi copii intră acum în clasa „Buburuzelor”. Recunosc, mi-e dor de confortul resimţit în mijlocul copiilor de care m-am despărţit, familiei frumoase în care fiecare își știa rolul și da, sunt neliniștită când în faţă am alţi copii despre care încă nu știu nimic. Raţiunea mă scutură puţin și mă asigură că îi voi călăuzi și pe ei cu aceeași dăruire pe parcursul anilor școlari primari și că, la final, voi privi cu același dor și după aceștia.

Cred că și în inima celor mici sunt multe sentimente puternice amestecate în măsură aproape egală: teama separării de părinţi la poarta școlii cu curiozitatea și nerăbdarea de a afla cum arată clasa, doamna… tristeţea părăsirii grădiniţei cu fericirea de a fi școlar… frica de necunoscut cu dorinţa de a cunoaște…

Ochii! - atât pot vedea din chipul lor de după măscuţele puse la gură. Este un început de an școlar diferit, cauzat de pandemia de Coronavirus. Nesiguranţa pare să fie starea care plutește în noi și în jurul nostru. Cu toate acestea, zâmbetul oferit copiilor îi face pe aceștia să capete curaj, încredere. Schimbul de cuvinte blânde îmi dau speranţe că în câteva zile vom deveni parteneri, prieteni chiar!

Conjunctura situaţiei pandemice face ca munca de elaborare a desfășurării activităţii didactice să fie mai complicată, extinsă atât în plan fizic, cât și virtual, în același timp una care face loc dezvoltării competenţelor digitale ale tuturor partenerilor în educaţie - profesori, copii, părinţi -, lucru valoros pentru societatea actuală.

Alternează zile în care suntem prezenţi fizic cu zile în care lucrăm on-line.

Siguranţa elevului, confortul școlar știu că este responsabilitatea mea, de aceea, indiferent de aceste medii de învăţare, construiesc uși deschise comunicării, combin și recombin posibilităţile de predare-învăţare-evaluare astfel încât greul să pară ușor, sentimentele să fie unele optime procesului de învăţare.

Nu trece mult timp și constat că buburuzele își iau în serios statutul de școlar. Mai mult, îmi pare că noul univers, cel școlar, este așa cum și l-au imaginat. Curiozitatea mă face să propun părinţilor să adune în câteva rânduri amintirile copiilor și să le convertească în scris, cei mici neștiind încă să-și aștearnă gândurile pe hârtie.

Şi iată…

PRIMA ZI DE ȘCOALĂ

Pavel Iulian Gabriel, clasa I B

Prima mea zi de școala…

Am furat startul și am început școala încă din noaptea de dinaintea festivității de deschidere a anului școlar. Am închis ochii și mi-am imaginat cum voi purta eu uniforma de elev (la fel ca polițiștii, medicii, marinarii…), cum voi purta ghiozdanul cel mare, ce colegi voi avea și mai ales, cum va fi doamna învățătoare. Mă simțeam foarte bine că am fost acceptat la școală înainte să împlinesc 7 ani. Știam că alți copii de vârsta mea mai petrec un an la grădiniță, dar eu o absolvisem deja, eram mare, eram școlar. Și cum stăteam eu așa, cu ochii închiși, dar cu lumina aprinsă, am auzit-o pe mama că intră ușor în camera mea, să nu mă trezească.

Eu atunci am sărit repede cu întrebări ca un reporter la o persoană importantă, cea mai importantă din viața mea, să îmi spună cum va fi prima zi de școală, cum mă voi descurca eu, pentru că mă gândeam că ea sigur știe. Și tata spune câteodată că mama le știe pe toate... Mama m-a privit zâmbind și mi-a spus că va fi bine, că îmi voi face noi prieteni și că voi absolvi. Mi-a mai spus că are ea o aplicație prin care vede tot ce fac eu la școală. Nu știu dacă e așa pentru că de cele mai multe ori mă întreabă pe mine cum a fost la școală.

Începutul școlii era în perioada pandemiei provocată de Coronavirus. Eram nerăbdător să mă joc cu copiii (măcar în pauză), să comunic, să învăț să citesc și să scriu. Mă săturasem de tableta primită de la grădiniță prin care vorbeam cu colegii, ori mă uitam la filmulețe în franceză și engleză.

De la doamna învățătoare Mihaela Oprea am aflat că sunt „buburuză”, adică sunt în clasa pregătitoare B. Eu mă gândeam că doamna va fi până la sfârșitul clasei a IV-a *influencerul* meu. M-am bucurat mult că pot interacționa cu copiii, chiar dacă purtam măști, fără să fie Halloween. Doar că eram speriați de covid.

După ce am cunoscut școala, pe domnul director și pe doamna învățătoare, după ce s-a intonat imnul național pentru mine și colegii mei, am simțit că sunt deja în echipa câștigătoare… Acum sunt sigur de asta.

PRIMELE ZILE DE ȘCOALĂ

Brîndău Adela Sophia, clasa I B

În prima zi de școală am avut foarte mari emoţii.

Am întâlnit copiii, noii mei colegi. Pe unii îi știam din grădiniţă, cu alţii abia așteptam să mă cunosc și să mă împrietenesc. Cea mai mare emoţie am simţit-o când ne-a întâmpinat doamna învăţătoare.

Eram foarte vorbăreaţă și dornică să aflu cât mai multe, de aceea o întrebam mereu, cu o curiozitate imensă, ce activităţi vom face, ce vom învăţa…

Încă din primele zile de școală am învăţat litera ,,A”. Au venit apoi celelalte litere pe care noi am început să le recunoaștem, să le citim, să le desenăm. Doamna învăţătoare ne făcea mereu surprize la finalul orelor. Ne lipea abţibilduri cu feţe zâmbitoare pe fișele lucrate corect, iar eu primeam întotdeauna (doamna spunând adesea că literele desenate de mine sunt perfecte, parcă ar fi tipărite!), ne punea muzică pentru copii și ne învăţa să dansăm, ne prindea de cele mai multe ori în farmecul jocurilor… iar asta ne plăcea tuturor. ,,Deschide urechea bine", ,,Cine lipsește”, ,,Despre cine este vorba?” sunt câteva dintre jocurile amuzante.

Am învăţat destul de repede să lucrăm la matematică cu obiecte și numere. Tot la începutul anului școlar am făcut cunoștinţă cu domnul profesor de religie care ne-a vorbit blând despre tainele din ,,Cartea Cărţilor”, pe care o ascultam și din care am învaţat foarte multe lucruri. Apoi, cu domnul profesor de engleză ascultam multe cântece și priveam filmuleţe în engleză. La orele de sport ne jucam leapșa, statuile muzicale și învăţam multe exerciţii de mișcare și orientare.

Pot spune că înainte de a intra la școală nu mi-am imaginat prea bine cum va fi pentru că nu mi-a trecut prin gând că pot scrie la tablă, că pot citi din cărţile de lectură de la biblioteca clasei, că pot scrie cu stiloul, că pot participa la concursuri, proiecte, serbări, activităţi…

Dintre colegi, cu Ama m-am împrietenit cel mai tare. Avem pasiuni comune; pictura, cititul, scrisul și cântatul sunt preferatele noastre. Uneori colorăm împreună și ne bucurăm când doamna laudă lucrarea realizată.

Da, primele zile de școală au foarte frumoase. Acum suntem o familie, ne cunoaștem bine, ne respectăm, lucrăm împreună, ne bucurăm că suntem buburuze isteţe și vesele.

LA ȘCOALĂ

Pană Lucas Gabriel, clasa I B

Eu sunt Lucas, un elev ca oricare altul al Şcolii Gimnaziale Nr. 143. Acum sunt mai măricel, deja în clasa I.

Pentru mine această școală este foarte importantă deoarece aici am învăţat să citesc, să scriu și să mă exprim liber așa cum simt. Şi, cel mai important lucru, aici ÎNVĂŢ SĂ DEVIN OM. La școală vorbim mult despre emoţii, le recunoaștem, le folosim, așa ca am învăţat să îmi înfrâng temerile și să îmi corectez unele comportamente supărătoare pentru cei din jur.

Doamna învăţătoare împreună cu domnii profesori mă învaţă lucruri minunate, mă sprijină atunci când nu reușesc din prima să înţeleg, mă tratează cu răbdare și simt că îmi înţeleg sensibilitatea.

Să vă povestesc ce mi-a rămas în minte din prima zi de școală. Cărţile găsite pe băncuţe mi s-au părut foarte frumos colorate, pline de imagini și de musculiţe negre, grupate pe linii sau aruncate ici colo. M-am gândit eu că sunt literele care mă vor ajuta să citesc, dar m-am speriat să văd cât de multe sunt. M-am întrebat cât de greu va fi la școală?!

Treptat însă, am înţeles că nu sunt atât de multe litere, ci ele, așezate într-o anumită ordine, formează cuvinte, iar asta nu m-a mai speriat. Am învăţat curând să citesc MAMA și de aici, de când mama a apărut în citire, am știut că este prezentă alături de mine, ascunsă printre litere și am simţit o putere mare care mă va ajuta să descifrez tot alfabetul.

M-am obișnuit cu fraţii mei de la școală. Fiind mereu pus pe șotii, mi-am făcut mulţi prieteni de joacă. Uneori doamna zâmbește discret la năstrușniciile mele, dar când avem de lucru și mă privește cu o blândeţe serioasă, mai ales când ne spune să avem poziţie de elev, știu că trebuie să demonstrez cât de bun elev sunt.

Sunt foarte fericit și mă consider norocos că sunt elev în clasa buburuzelor, o clasă în care copiii vin dimineaţa cu zâmbetul pe buze.

PRIMA ZI DE ȘCOALĂ

Cristea Adrian, clasa I B

Prima zi de școală a venit pentru mine cu multe emoţii și așteptări. Ştiam că încep o nouă aventură într-o lume diferită de cea pe care o cunoscusem.

Am așteptat toată vara gândindu-mă la ziua în care îmi voi cunoaște noii colegi și pe doamna învăţătoare.

Am îmbrăcat haine noi și cu pași grăbiţi m-am îndreptat spre școală. Curtea școlii era plină de glasurile copiilor. Îmi amintesc zâmbetele elevilor mai mari care ne priveau cu drag și ne urau ,,Succes!”. Mi-a pătruns în suflet un sentiment de mândrie. Simţeam deja că sunt școlar. În același timp, fără să vreau, în suflet am simţit teamă. Totul era nou.

S-a strigat la careu clasa I B, iar doamna învăţătoare, ne-a adunat lângă dumneaei și am pornit către clasă. Nu am să uit niciodată că fiecare pas era însoţit de câte un gând frământător. Ajuns în clasă, larma din curtea școlii nu s-a mai auzit, s-a auzit doar glasul cald al doamnei învăţătoare. Am alunecat în visul povestirii despre micii școlari și ce vom face împreună și am știut că îmi va plăcea.

Abia așteptam să ajung acasă, să spun tuturor cele aflate, să îmi fac ghiozdanul pentru a doua zi și să pornesc în frumoasa aventură.

Am pornit așadar la drum împreună și ne-am declarat prietenia purtând brăţări ale unirii sub semnul buburuzelor vesele și isteţe.

Gândurile boboceilor, sinceritatea lor, fac posibilă reflecţia asupra muncii la catedră. Privindu-i, ascultându-le dorinţele, simţindu-le emoţiile, fiind umăr la umăr cu ei, îi putem înţelege și ne înţelegem pe noi și menirea noastră în împlinirea lor.

Nu există reţetă fixă în educaţie pentru că unicitatea copiilor obligă la tot atâtea abordări educaţionale, fiecare dintre ei creionându-și propria existenţă socială cu ajutorul nostru. Exactitatea și rigurozitatea în actul didactic se reflectă însă în raportarea permanentă la competenţele de bază stabilite prin programa școlară.

Reușind combinarea acestor două componente ale educaţiei – teoretico-ştiinţifică și emoţional-motivațională se ajunge la satisfacţia profesională, ori, cum fiecare cadru didactic dorește să își desfășoare munca în mod profesional, fiecare început de an școlar înseamnă noi emoţii.

Autor: Prof. înv. primar Oprea Mihaela Adelina

Puf de bobocei

1 septembrie 2022.

Un nou început de an școlar. Al 24-lea din viața de învățător. Primul pentru bobocii de clasa pregătitoare.

Emoțiile sunt acolo, prezente, în fiecare an, la fiecare început de promoție sau doar de an școlar.

13 băieți și 9 fete, curioși, nerăbdători și emoționați și ei. Își doresc să vină la școală. Să afle lucruri noi, să o cunoască pe doamna învățătoare.

Este a VIII-a promoție de elevi. De toți îmi amintesc cu drag, toți m-au ajutat să devin doamna de acum.

Au fost și vor fi momente foarte frumoase în acest drum al carierei mele didactice. Bineînțeles că au fost și momente grele, cu urcușuri, cu coborâșuri, toate la fel de importante, unele speciale, unele peste care acum, odată cu trecerea timpului, privesc cu nostalgie.

Elevii de acum sunt frumoși, curioși, afectuoși, talentați, atenți, năzdrăvani, vorbăreți, cuminți, inventivi.

Ei mă fac să mă pregătesc cu interes pentru fiecare oră, să am mereu lucruri noi pe care să le ofer.

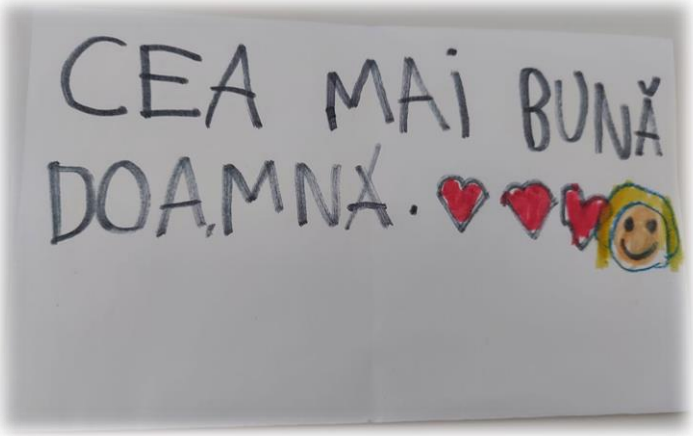
Imaginea mea se reflectă în mod plăcut în ochii lor, în gândurile, emoțiile și îmbrățișările lor.

Cu siguranță, că, peste ani, și imaginea lor va fi un prilej de emoții, nostalgie, regăsire în sufletul meu.

O PRIMĂVARĂ FRUMOASĂ!
1 MARTIE 2023
EMA

LA MULȚI ANI
DOAMNA IRINA!
CU DRAG
EVELIN

CEA MAI BUNĂ
DOAMNĂ.

Primăvară

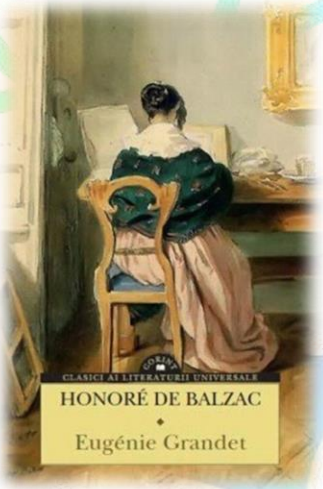
Autor: Prof. înv. primar Mărghidanu Irina

PAGINA ISTEȚULUI

„Eugénie Grandet” de Honoré de Balzac

Impresii de lectură

Opera „Eugénie Grandet” este ultima lectură citită de mine. Prima dată am fost atrasă de coperta acesteia: o pictură din secolul al XVIII-lea sau al XIX-lea, cu o frumoasă doamnă care scria o scrisoare. De îndată ce am pătruns în lumea feerică întemeiată de paginile acesteia, mintea mea a fost purtată în anii 1800, într-o provincie sărăcăcioasă a Franței, numită Saumur, unde domnul Grandet, un drogar obișnuit s-a căsătorit cu o doamnă, aceasta asigurându-i o avere considerabilă. Mai târziu, în familia lor apare un nou membru, Eugénie Grandet, o fetiță care își admiră ambii părinți și care și-ar sacrifica viață pentru ei. Vizita unui văr o ajută să realizeze ce fel de persoană este tatăl ei, plecarea lui fiind urmată de o mulțime de peripeții.

Am fost captivată de felul în care au fost expuse personajele, fiecare având o personalitate complexă și atent lucrată. Eugenie este o fată ușor de manipulat, însă care perseverează în câștigarea răzbunării, sacrificându-și anii tinereții pentru a-și dovedi punctul de vedere. Domnul Grandet este un bărbat inteligent și viclean, însă aceste virtuți îi sunt umbrite de zgârcenia sa, potențată de frica de a pierde puterea și faima deținute. Atât doamna Grandet, cât și Nanon au un suflet bun și sunt neînfricate, autorul oferindu-le un aspect inocent și blând. Personajul cel mai puțin plăcut de mine a fost Charles, vărul fetei, deoarece a dat dovadă că nu este o persoană de încredere când a trădat-o pe Eugenie, chiar dacă ea a fost mereu alături de el.

Cartea mi-a câștigat aprecierea prin numeroasele sale expresii deosebite, sfaturi utile vieții de zi cu zi și prin felul în care i-a oferit fiecărui personaj soarta pe

care a meritat-o, susținând faptul că, în final, acțiunile pe care le faci îți întemeiază viitorul.

În concluzie, ,,Eugénie Grandet” de Honoré de Balzac prezintă o societate mistuită de lupta pentru a obține avere și putere, iar Grandet întruchipează atât căutarea pasionată a banilor, cât și costul uman al avariției. Citind această operă am observat că, în ultimii peste două sute de ani, nimic nu s-a schimbat, existând aceeași sete de bani și am învățat o lecție importantă: faptul că bunurile materiale pe care le deții nu te caracterizează!

Ștefan Ana, clasa a VIII-a B

Călătorie în copilărie

Am plecat să iau avionul
De jucărie
Și să nu-l pun în cutie
Am să plec cu el
Unde era al meu roboțel
Cu trenulețul de jucărie
Am să plec într-o lume
A fanteziei
Călătorie a bucuriei
Mă întorc în anii școlăriei
Mă întorc la pixuri colorate
Și la hârtii creponate
La păpușile cumpărate
Și uneori confecționate.
Călătorie în copilărie
Cea mai frumoasă amintire
Te păstrez într-o cutie
Alături de cea mai drăguță jucărie.

Miazănoapte

În noaptea aceasta rece de primăvară,
Pe geam se vede o umbră hoinară.
Târziu în noapte eu spun șoapte,
Șoapte importante.

Pentru mine, și pentru sufletul meu
Care este mereu foarte greu.
Am sufletul împovărat
Seara, în întuneric mă descarc.

Miazănoapte
Cel mai bun timp de spus șoapte.
Șoapte grele și doborâtoare,
Care nu se pot spune-n lumina de sub soare.

Mandache Elena, clasa a VII-a A

O călătorie spre centrul Pământului

de Jules Verne

- Recenzie de carte -

Una dintre operele mele preferate este „O călătorie spre centrul Pământului” de Jules Verne. Am ales să citesc această carte, pentru că în trecut am mai citit cărți scrise de Jules Verne care mi-au plăcut, și mi-am dorit să o descopăr și pe aceasta.

Această carte prezintă încercarea de a ajunge în centrul Pământului prin craterul unui vulcan din Islanda, a unui tânăr căruia nu-i plăcea această idee și a unchiului său care era gata să ducă această călătorie periculoasă la bun sfârșit, aproape cu orice preț.

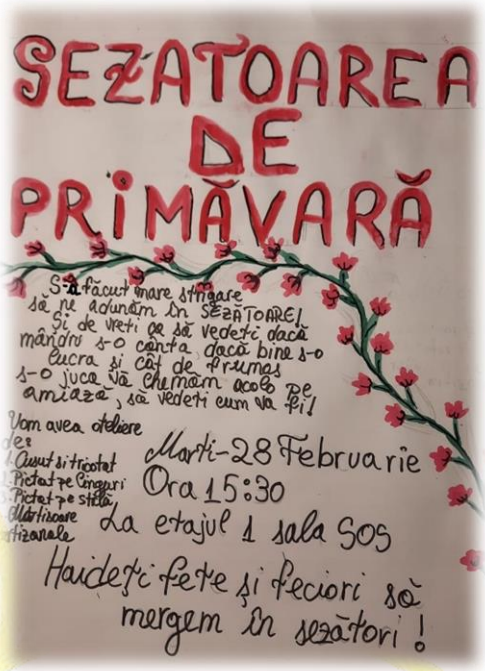
Mi-a plăcut foarte mult această carte pentru că autorul reușește să aducă cititorii alături de personaje, să îi țină în suspans prin modul în care descrie întâmplările. Este o carte care trezește nenumărate sentimente și emoții, pe parcursul lecturii. Îți poate trezi emoții, cum ar fi bucuria sau sentimente de îngrijorare. Este în același timp o carte perfectă pentru cei pasionați de geografie și geologie, aceasta prezentând, pe parcursul călătoriei plină de primejdii a personajelor, tot felul de date interesante legate de aceste două științe fascinante. Eu recomand această carte pentru că este foarte interesantă și pentru modul în care autorul descrie acțiunea.

Mie îmi place să citesc deoarece cititul este ceea ce ne poate purta oriunde în lume sau chiar în afara ei, pentru că este ceea ce ne dezvoltă inteligența, creativitatea și imaginația, pentru că ne creează vise și speranțe în viață, fără de care nu putem trăi. O lume fără vise și fără speranțe, fără cărți, este o lume gri, o lume fără noimă.

Și pentru a sărbători pasiunea fiecăruia pentru citit, data de 15 februarie a fost stabilită ca „Ziua Națională a Lecturii”. Iar elevii școlii noastre au sărbătorit acestă zi vizitând Biblioteca Națională. A fost o vizită foarte frumoasă pentru că am putut să descoperim această bibliotecă minunată și nenumăratele ei resurse, timp în care am putut să prezentăm fiecare câte o carte preferată și să citim câte un fragment din ea care ne-a plăcut, sau a însemnat ceva pentru noi.

Cititul este foarte important pentru fiecare dintre noi și este bine să îl practicăm la orice vârstă.

Caim Clara, clasa a VI a A

Par rupte din poveștile bătrânilor. Nu sunt însă doar amintiri, ci obiceiuri revenite după decenii întregi. Șezătoarea, căci despre ea este vorba, este un obicei rural pe care tinerii de acum nu au apucat să-l cunoască, iar bătrânii satelor și-l amintesc cu nostalgie. În București, la Școala Gimnazială Nr. 143, obiceiul întâlnirilor în care oamenii povestesc, cântă, lucrează și petrec împreună pentru câteva ore a fost readus la viață. Zeci de copii și profesori sunt personajele principale ale șezătorii de la Școala Gimnazială Nr. 143. Îmbrăcați cu straie populare cusute manual și scoase din lada de zestre a bunicilor, copiii și profesorii așteaptă cu nerăbdare ziua șezătorii. În doar câteva minute, sala pregătită pentru șezătoare se luminează de prezența copiilor. Sunt fericiți cu toții. Știu că îi așteaptă ore întregi în care vor putea povesti, vor spune glume, vor cânta și vor degusta din bunătățile pregătite acasă. Dorim să transmitem, de fapt, tradițiile. Scopul acestei șezători este de a transmite mai departe generațiilor ideea că tot ce e românesc nu piere.

HAI LA NOI
LA ȘEZĂTOARE !

HAI LA NOI
LA SEZĂTOARE !

HAI LA NOI
LA SEZĂTOARE !

ATITUDINEA E TOTUL

HAI LA NOI
LA ȘEZĂTOARE !

HAI LA NOI
LA ȘEZĂTOARE !

ROMANIEI

Tănase Ștefan, clasa a VIII-a C

Micii noștri artiști

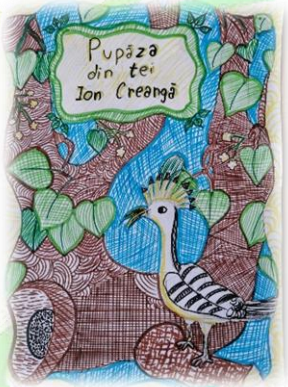
Caim Clara, clasa a VI-a A

Cincă Mihai, clasa a VII-a B

Ciuraru Miruna, clasa a VI-a B

Ciuraru Miruna, clasa a VI-a B

Ciuraru Miruna, clasa a VI-a B

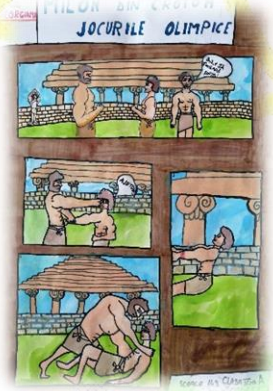
Moroianu Daria, clasa a V-a A

Luca Nicolas, clasa a VI-a C

Mareș Bianca, clasa a VI-a B

Murat Georgiana, clasa a V-a A

Murat Georgiana, clasa a V-a A

Murat Georgiana, clasa a V-a A

Nălbaru-Bordea Karina, clasa a VI-a B

Nălbaru-Bordea Karina, clasa a VI-a B

Nălbaru-Bordea Karina, clasa a VI-a B

Nistor David, clasa a VI-a B

Nistor David George Andrei, clasa a VII-a B

Nistor David George Andrei, clasa a VII-a B

Oprescu Sorin, clasa a V-a B

Petrache David, clasa a VIII-a A

Sternat Denisa Alexia, clasa a VII-a B

Sternat Eduard, clasa a VI-a A

Tacliciu Antonia, clasa a VII-a B

Tacliciu Antonia, clasa a VII-a B

Tacliciu Bianca, clasa a V-a B

Tudoran Anne-Lise Raisa Ștefania,
clasa a VII-a B

Vasilescu Sofia, clasa a VII-a B

Vasilescu Sofia, clasa a VII-a B

Coordonator picturi și desene: Prof. Istrate Mariana

Expoziția de artă japoneză de la ARCUB

În Săptămâna Altfel, am vizitat expoziția de artă japoneză de la ARCUB împreuna cu colegii și alte clase de a VIII-a. Drumul până acolo a luat în jur de o oră și am înghețat (luna martie și a început să ningă), dar expoziția a meritat pe deplin.

Interiorul clădirii era amenajat cu zeci de picturi tradiționale japoneze, în stil *ukiyo-e* pe pereți. Majoritatea înfățișau oameni alături de peisaje fantastice, de multe ori cu nori în spate care se îmbină cu pământul, creând o scenă care lasă impresia că totul se petrece în nori. Termenul *ukiyo-e* în sine înseamnă de fapt „Lume Plutitoare”.

Am observat mulți artiști destul de recunoscuți în arta tradițională, cum ar fi

Toyohara Chikanobu sau Yōsăi Nobozaku. Marea parte din picturi datează din epoca Meiji sau conțin anumite tehnici specifice acelei perioade.

Totuși, te simți foarte calm plimbându-te prin acea expoziție, înconjurat de picturi, desene, schițe (până și kimono-uri) reprezentând o mulțime de evenimente: sărbatori, festivaluri, drumeții pe munte sau chiar târguri printre cireșii roz, pline cu oameni purtând haine colorate.

Surpriza în momentul în care am ieșit afară a fost să dăm și noi de un pom roz în centrul Bucureștiului.

Arapalea Răzvan, clasa a VIII-a B

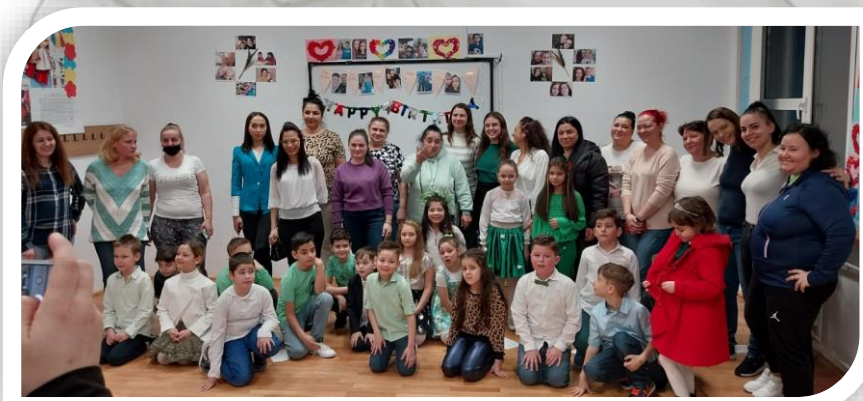

Dascălii noștrii

8 martie 2023

DECLARAȚIE

Ești pâinea cea de toate zilele
Și ma hrănești fără să cer.
Ești suplinitorul pe pământ
Al unui înger.

Brațele-ți îmi sunt armură.
Și-n ochii tăi ca marea-
De la omidă la fluture îmi văd
Transformarea.

Ești forță fără de mărime.
Dragostea ta stinge si apa.
Cuvintele tale îmi sunt evoluția
Și rampa.

În chipul tau superb anin
Visul unei nopți de-o viață
Căci tu pentru mine ești
Unica speranță.

Ești tot ce am nevoie.
Ești șampanie la sărbătoare
Și ceaiul cel de mușețel când ceva
Mă doare.

Ești antidot.
Ești frumusețea zilei de vară
Și a iernii primă ninsoare, ucigătoare
De povară.

Te știu dinainte să mă nasc.
Căci printr-un tainic înțeles
Doar prinvindu-ți mâinile muncite,
Te-am ales.

Ai împărțit cu mine tot ce știi.
M-ai învățat sa nu cerșesc respect.
Să-l câștig și să nu judec
După aspect.

Să dau lumii ce am mai scump,
Să fiu mereu a cărții fiică
Și la nevoie eu să fiu
Autocritică.

Să fiu cinstită,
Să ocolesc oricând minciuna
Și să nu aflu niciodată ce este
Ranchiuna.

Meriți orice îți dorești.
Nu am prea multe să-ți ofer.
Să las realizările mele să te-ncălzească.
Eu prefer.

Ești cu mine oriunde mă poartă viața.
Căci eu te plimb în rugăciune.
Ești averea mea și divină
Slăbiciune.

E puțin să spun că te iubesc.
Să spun ca te ador e de adevăr departe
Simt mai mult, căci eu sunt din tine
Parte.

Ce simt pentru tine
E dincolo de a fi lumesc.
Azi eu mă rezum să-ți spun,
Sincer, **MULȚUMESC!**

Autor: Prof. înv. primar Neagoe Georgiana-Dorina

Prof. îndrumător Istrate Mariana
Lucrare realizată de eleva Caim Clara, clasa a VI-a A

100

O învățătoare șterge cu dosul palmei bărbia înlăcrimată a elevului ei. E bătrână și are părul de culoarea omătului. Pune mâna mică a elevului în pumnul ei uscat de ani și scrie speranțe pe pagini de suflet și litere pe liniatura amenințătoare ca marginea unei prăpăstii. Stiloul, care parcă nu scria, acum alunecă ușor pe foaie, trasând ferm autostrăzi albastre. Elevul îi fură o-mbrățișare și-o strange atât de tare încât răsuflarea i s-ar fi tăiat, dacă în următoarea bancă nu ar fi așteptat-o o elevă, care o privea așa cum un copil privește artificiile, căci unde era Doamna, acolo era Raiul.

Proiecția viitorului sau amintire dintr-o altă viață?

Am pornit în clasa I cu un imperiu în față. Treaptă cu treaptă, l-am cucerit. Am fost în fața elevilor, pentru a-i ghida, lângă ei pentru a-i însoți și în spatele lor pentru a nu-i lăsă să alunece.

Primele 100 de zile în clasa I au însemnat multe cămăși distruse de cerneală și mâini transpirate, sandvișuri împărțite în pauză și ochi curioși. Au fost momente în care mi-am făcut inima origami, gândindu-mă la toate responsabilitățile pe care clasa I le aduce, responsabilități care nu sunt nici puține, nici mărunte. Am încercat să ofer, printr-un amestec de cretă și provocare, explicații clare, exemple concrete, înțelegere, motivație. Cum au fost primele 100 de zile de școală? Simplu, ca un carusel.

Copiii răspund…

- ***Care a fost cea mai frumoasă zi dintre cele 100?***

„Cea mai frumoasă zi dintre cele 100 a fost atunci când am mers împreună cu doamna și colegii la biserică. A fost pentru prima dată. Erau atâtea lumini și se auzea foarte frumos, de parcă îngerii cântau”.

„Pentru mine, cea mai frumoasă zi a fost prima zi. Mi-a fost extrem de dor de doamna și de colegi, aveam, din nou, emoții”.

-Delia

„Eu cred că cea mai frumoasă zi a fost când am luat primul meu „FB”.

M-am dus acasă și toată lumea m-a îmbrățișat”.

-David

- Care a fost cea mai grea zi dintre cele 100?

„Cea mai grea zi a fost când doamna ne-a învățat să rotunjim numerele”.

-Arian

„Cea mai grea zi a fost când l-am învățat pe <<p>> mic de mână. Nu știam să-l leg de nicio literă”.

-Miruna

„Cea mai grea zi a fost serbarea de I Decembrie”.

-Sebastian

Cum s-a desfășurat activitatea?

Am vizionat momente foto-video din cele 100 de zile de școală în clasa I, am dansat, am cântat și am mâncat pizza.

Dactilopictură- ,,Borcanul cu 100 de bomboane”

Fiecare elev și-a prezentat proiectul practic realizat împreună cu părinții.

Am realizat ochelarii și coronița din carton ,,100 de zile de școală”.

Activitate practică - ,,Ornează cifrele”.

Desen individual - ,,Eu la 100 de ani”.

Joc de masă - ,,100 de trepte”.

Muncă de echipă - ,,Știu să scriu 100 de cuvinte”.

Joc de mișcare- ,,Ce pot să fac în 100 de secunde?”

Joc matematic - Calcule cu rezultatul 100

Autor: Prof. înv. primar Neagoe Georgiana-Dorina

Pagină de jurnal

Be ECO

Proiectele, activităţile sau simplele acţiuni care au ca scop ecologia prezintă un interes crescut în cadrul comunităţii noastre școlare. Profesorii, elevii, părinţii, instituţiile partenere se autoangajează ca mijlocitori în bunul mers al desfășurării acţiunilor de ecologie.

Prin permenentizarea subiectului protejării naturii în rândul elevilor, ei conștientizează cât mai mult importanţa reciclării.

Am constatat că debutul pentru o astfel de acţiune are un impact cu atât mai crescut, cu cât captarea atenţiei se realizează prin mijloace inedite, copiii răspunzând cu mult mai multă promptitudine obiectivelor propuse. Iată așadar momentul debutului Be ECO la Şcoala Gimnazială Nr. 143, la clasele implicate în proiect, având un număr de 100 elevi:

Numele meu e ECO

(monolog)

- Salut! Eu sunt Eco! Nu mă știţi? Să mă prezint:

Sunt prietenul tău nevăzut, care te însoţește atunci când te joci în aer liber, în locuri pline de verdeaţă abundentă, atunci când mănânci fructe și legume proaspete, gustoase, sănătoase, atunci când bei apă proaspătă de izvor…

Astăzi am venit să vă vorbesc despre fricile mele. Voi aveţi frici?

- ???

- Eu am început să am odată cu apariţia celui mai de temut rival cu care trebuie să mă lupt permanent: POLU. Capătă din ce în ce mai multă putere!

- !?

- Nu ştiţi cine este POLU? Este poluarea, cea care și-a extins puterile și și-a făcut și alţi prieteni de temut: NOXI, DEFRI, IRA…

Poluarea a devenit deja foarte cunoscută tuturor pentru că ea se vede, se simte, se miroase, așa că eu, care dintotdeauna am existat cumva nevăzut și fără a mi se acorda atenţie, făcând lumea fericită parcă așa, de la sine…, am început acum să umblu prin lume și să strig:

„-Ajutaţi-mă să vă mai pot face fericiţi!”

Da, mă puteţi ajuta! Oricine mă poate ajuta fără un efort prea mare! Este suficient să îmi întindeţi mâna în lupta cu POLU. Orice baterie, orice bec, orice aparat electric/electrocasnic, orice recipient de sticlă sau plastic, orice rest de hârtie înseamnă hrană pentru Polu, înseamnă mărirea ei și extinderea cu mult mai multă putere. Nemaiavând această hrană îi vor scădea puterile, se va micșora și poate… cine știe, va pleca din lumea noastră.

?

- Cum facem? Iată: am lăsat pretutindeni recipiente în care să „ascundem hrana/deșeurile de Polu”. La voi la școală am lăsat recipiente pentru baterii, electronice și becuri. Căutaţi ca orice deșeu de acest fel să fie adus și pus în ele. Odată umplute, prietenii mei vor veni să le transporte în centrele „Transformers” unde, după cum bănuiţi, vor fi transformate în alte lucruri necesare nouă, nicidecum pentru Polu.

-

- O! Mulţumesc pentru reacţii! Puteţi transmite și voi, la rândul vostru, povestea mea! Voi fi foarte fericit ! Și, ca o paranteză, când eu voi fi fericit și voi veţi fi, iar când voi veţi fi fericiţi, și eu voi fi!

- Acum, dau fuga și-n alte locuri să mă prezint: „Numele meu e ECO!” și strig către fiecare dintre voi: „Be ECO! Be ECO! Be ECO!”

***

(POLU= poluarea, NOXI=noxele, DEFRI= defrișările, IRA= iradiaţiile)

Ca urmare a acestei implementări, elevii noștri au reacţionat rapid și au avut grijă ca orice deșeu dintre cele menţionate să fie depozitate în recipientele special amenajate din holul școlii, după cum am raportat, estimând pentru perioada propusă (*noiembrie 2022 - decembrie 2022*): 10 kg, baterii, 3 kg electronice, 1 kg becuri, sperând ca, până la ridicarea comenzii de transport, acestea să crească cantitativ.

Educaţie ecologică odată formată, nu va exista o anume perioadă de stângere a deșeurilor, aferentă unui proiect, ci ele vor intra într-un comportament firesc, automat, elevii rămânând atenţi în permanenţă la protejarea mediului. Considerăm că aceste proiecte, activităţi, acţiuni au ca scop, mai presus de rezultatul cantitativ imediat așteptat, formarea atitudinilor corecte, în sensul reciclării și protejării mediului.

Mulţumim prietenului nostru Eco! Transmitem mai departe:

Be ECO!

Autori: Prof. înv. Primar Oprea Mihaela-Adelina
Prof. Puncioiu Ana-Anduța

Mens sana in corpore sano - ASSG 143

Azi sunt profu' tău de sport - ediția 2022!

Vlad Ștefan Stancu a fost... prof de sport pentru 100 de elevi! Când și unde? Pe 24 noiembrie, la cea de-a 7-a ediție a acțiunii „Azi sunt profu' tău de sport!", ediție ce a avut loc la Școala gimnazială nr. 143 din Sector 5.

Povestea marelui înotător este prezentată în acest număr de revistă. A se citi aici: https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=571378981657816&id=100063571573801

La acțiune a participat și Iulia Becheru (antrenoarea lui Vlad) și Bogdan Matei - manager secție Natație la CSA Steaua București!

La acțiune a participat și Răzvan George Catalin Ifrim - antrenor de volei pe plajă și volei pe zăpadă la CSM Bucuresti și la CSU ASE.

Povestea acestui antrenor este prezentată în acest număr de revistă. A se citi aici: https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=571835674945480&id=100063571573801

Împreună cu Răzvan la acțiune a participat și marea voleibalistă Bacsis Roxana Denisa, actualmente antrenoare la aceleași cluburi ca și Răzvan, dar și câțiva dintre sportivii antrenați de ei - Alexia, Miu Ioanam Hododi Ioana, Shahzada Dua Larisa, Milcica Stelian și Anton Ștefan. Ce performanțe au acești sportivi? Iată cum îi prezintă chiar Răzvan: „Alexia Brădățan și Miu Ioana - Campioane Nationale de juniori în 2022, campioane Balcanice sub 20 de ani la Sighet și sub 22 de ani în Kosovo la Pristina, medalia de bronz la Balcaniada de senioare din Turcia la Balikesir, medalia de aur la Cupa României de senioare la Sibiu. Hododi Ioana -

Campioană Națională de speranțe și cadete în 2019 și argint la Balcaniada sub 20 de ani din Kosovo și bronz la Balcaniada sub 22 de ani tot din Kosovo în 2019. Shahzada Dua Larisa - Campioană Națională de speranțe în 2019. Toate 4 sunt Campioanele Naționale la volei pe zăpadă în 2022 și locul 4 într-o etapa Europeană la Erciyes Turcia, locul 3 în clasamentul mondial al anului acesta. Milcica Stelian și Anton Ștefan sunt campionii naționali de juniori din 2022 și bronz la Balcaniada sub 20 de ani de la Sighet tot anul acesta".

Vlad Ștefan Stancu a susținut ora de sport cu elevii prezenți la acțiune, iar apoi, cei doi antrenori de volei, împreună cu sportivii lor, au oferit elevilor o demonstrație de volei, la care a participat și Vlad Stancu!

În cadrul acestei acțiuni, toți invitații au oferit elevilor, cu autografe, Revista Născut pentru Sport ediția națională nr. 2.

Mulțumim pentru organizarea acțiunii domnului Chiță Dan-Alexandru - director, doamnei Staicu Ionelia - director adjunct, domnilor profesori Rădoi Dorinel Ionuț și Streinu Claudiu Ionuț.

Mulțumesc colegilor mei prezenți la acțiune, Vlad Andrei Buzdugan și Marian Valentin Burlacu.

Proiectul național NĂSCUT PENTRU SPORT - modulul realizat în București și în județul Ilfov, în 2022 – constă în editarea și tipărirea Revistei Născut pentru Sport ediția națională - nr. 2 în 8000 de exemplare, dar și în organizarea, pe tot parcursul anului școlar 2022-2023, a mai multor ediții ale acțiunii ,,Azi sunt profu' tău de sport!", în școlile cu clasele I-VIII din București și din județul Ilfov. La edițiile acestei acțiuni, la sunt prezenți mii de elevi, participă ambasadorii Născut pentru Sport, respectiv marile valori ale sportului românesc promovate în acest număr de revistă - campioni olimpici, mondiali, europeni, naționali, antrenori, președinți federații sportive și președinți de cluburi sportive. Aceștia vorbesc elevilor despre importanța sportului ca factor determinant de sănătate, despre frumusețea sportului de performanță, dar le vorbesc și despre povestea lor de succes în sport, apoi susțin, cu elevii, ora de educație fizică și sport, iar la final oferă, acestora, cu autografe, Revista Născut pentru Sport, ediția națională - nr. 2. În cadrul acestor ediții ale acțiunii „Azi sunt profu' tău de sport!" au loc și demonstrații sportive, susținute de copii sportivi.

Iată cine este parte din acestă frumoasă poveste - Ministerul Educației (partener oficial național); Inspectoratul Școlar al Municipiului București (partener oficial local); Primaria Sector 5 și Primăria Snagov (parteneri principali); Herbalife

Nutrition, Decathlon România, World Class Romania și Core Invest Health (sponsori principali); Europa Proiect, Anil Consulting Contabilitate și Consultanță și M Dental (sponsori); Trima Events – PR & Marketing Coodonator distribuție Revista Născut pentru Sport.

Proiectul național NĂSCUT PENTRU SPORT - modulul realizat în București și în județul Ilfov, în 2022 este susținut și de: Federația Română De Canotaj, Federația Română de Tenis de Masă, Federația Română de Automobilism Sportiv, Federația Ecvestră Română, Federația Română de Lupte (FRL), Federaţia Română de Atletism, Federația Română de Culturism și Fitness, Federaţia Română de Tenis, CS Dinamo București, CSA Steaua București, Clubul Sportiv Chelsea Club București.

Parteneri media – AGERPRES România și Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România.

Autor: Beatrice Mercado

Articol preluat - pagina de facebook *Revista Născut pentru Sport*

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=pfbid02YN2h4WVmku4Mq7fznb4AStRnFFzrUvw4pnHwZpKuGcHmJhfQb62A3CiqEntboPn6l&id=100063571573801

22 noiembrie 2022

Călătoriile noastre

Săptămâna Altfel
Vizită la Muzeul Satului

Clasa mea a început Săptămâna Altfel cu vizita de luni de la Muzeul Satului.

Muzeul Satului este unul dintre locurile din București care merită din plin să fie vizitat în această perioadă a anului. Imediat cum intri ești învăluit de o stare de bine când vezi toți pomii împodobiți elegant de florile lor minunate, care, împreună cu fantasticele case tradiționale, din fel de fel de colțuri ale țării noastre dragi, te poartă în urmă cu zeci, poate chiar sute de ani. Fiecare casă are ceva specific zonei din care provine, ceva special, ceva aparte, cum ar fi niște detalii pictate pe pereții unora dintre ele, sau sculptate în lemnul gros, rezistent al porților de la intrările în curțile altor case.

Dar această vizită a fost minunată în primul rând datorită unei activități distractive la care am participat cu toții. Cum am ajuns acolo ne-am împărțit în echipe de câte patru-cinci elevi și fiecare echipă a primit câte o fișă, pe care trebuia să completăm mai multe propoziții legate de casele din muzeu cu datele despre ele, care erau trecute pe panourile cu informații din fața fiecărei case. Iar fiecare informație, pe care o treceam pe fișă, trebuia să fie însoțită de o poză cu casa de care era legată informația, pe care o făcea un membru al echipei, pentru a verifica faptul că informațiile erau luate de unde trebuie. La sfârșitul jocului ne-am adunat toți în același loc, am verificat răspunsurile date de fiecare echipa și am făcut, bineînțeles, și un clasament, în urma căruia am fost răsplătiți cu diplome.

A fost una dintre cele mai frumoase activități din Școala Altfel la care am participat eu vreodată, pentru ca ne-am distrat și, în același timp, dar fără să ne dăm seama, prin joaca am realizat și un tur al muzeului, care ne-a dezvoltat cultura generală.

Eu cred ca aceasta a fost o activitate de care o să ne aducem aminte cu drag peste ani și ani și sper să mai avem parte de astfel de jocuri.

Caim Clara, clasa a VI a A

Excursie la Bușteni

În a treia zi a Săptămânii Altfel, miercuri, am plecat împreună cu clasa mea și cu clasa a VI-a B la Bușteni. Drumul până acolo l-am parcurs cu trenul. A fost un drum scurt, dar pe parcursul acestuia s-a creat o atmosferă foarte frumoasă între noi toți, datorită diferitelor activități sau jocuri desfășurate de fiecare. Eram așa de încântați de excursie.

Când am început să ne apropiem de Bușteni am avut parte de o surpriză foarte plăcută, și anume, *a început să ningă!* Ne-am bucurat foarte mult pentru că în București, din păcate, nu am mai avut parte de prea multă ninsoare în ultimii ani... dar vederea zăpezii de acolo ne-a dat tuturor o stare de bine, chiar dacă la un moment dat ninsoarea a devenit puțin prea puternică pentru noi.

Primul obiectiv turistic vizitat de noi a fost Casa Memorială Cezar Petrescu. Deși a fost o vizită scurtă, am putut să aflăm informații interesante despre viața autorului și despre operele sale.

După vizita la Casa Memorială, excursia noastră a continuat cu o minunată drumeție către pârtie, unde am putut să ne bucurăm în continuare de zăpada de acolo și de curatul aer de munte, specific zonei. Ninsoarea, deși transformată ușor în viscol, întregea peisajul perfect de iarnă, pe care numai la munte l-am putea găsi într-o perioadă a anului atât de caracteristică primăverii, cum ar fi sfârșitul lunii martie. După ce am făcut o poza de grup pe pârtia de la Bușteni, am plecat spre ultimul nostru obiectiv turistic, pe care aveam în plan să-l vizităm în această excursie, și anume minunatul castel Cantacuzino.

Când am ajuns acolo am fost imediat impresionați de castel. Priveliștea de acolo părea ruptă dintr-un basm în care era descris un tărâm îndepărtat. Din fața castelului se puteau vedea casele din oraș, foarte mici, undeva în depărtare. Iar munții care se întrezăreau la orizont, cu vârfurile lor ascuțite, se pierdeau în zare, într-o ceața densă misterioasă. Erau cu adevărat maiestuoși. Ninsoarea părea de asemenea ruptă dintr-un basm, și completa într-un mod elegant acest frumos tablou de iarnă, legând toate elementele din jurul nostru într-o frumoasă simfonie a iernii.

Castelul are o arhitectură admirabilă atât în exterior, cât și în interior, acesta având nenumărate picturi impresionante. Dintre acestea, unele reprezintă generațiile care au locuit acolo pe parcursul unei lungi perioade de timp, altele reprezintă diferite simboluri, iar altele pur și simplu au ca scop să arate modestia familiei Cantacuzino. Din păcate, acestea nu s-au păstrat în întregime de-a lungul

anilor, după cum am aflat pe parcursul turului. Aceeași soarta a avut-o și mobilierul specific castelului, care, în unele cazuri, a fost înlocuit sau, în alte cazuri, pur și simplu nu mai există. Castelul merită să fie vizitat pentru istoria pe care o poartă cu el și pentru deosebita importanță culturală pe care o are, pentru minunata lui arhitectură și pentru priveliștea din fața lui, dar cel mai important motiv este simplul fapt că face parte dintre minunatele obiective turistice pe care le avem în frumoasa noastră țară. Vizita noastră la castel s-a încheiat cu o plimbare prin zona din jurul castelului, unde se aflau și câteva leagăne care ne-au încântat.

După ce am vizitat Castelul Cantacuzino ne-am îndreptat ușor, ușor spre gară, unde am așteptat să vină trenul cu care urma să plecăm spre București.

Excursia a fost minunată pentru că a îmbinat distracția cu învățarea într-un mod aparte. Aceste două elemente s-au completat reciproc, rezultând excursia perfectă. Îmi doresc să mai participăm la astfel de activități în cadrul școlii.

Caim Clara, clasa a VI a A

Excursie reușită la Sighișoara

Excursiile în școala noastră sunt deja o tradiție, realizând cam două în fiecare an împreună cu colegele mele. În perioada 30-31 martie 2023, fiind în programul ,,Săptămâna altfel", am organizat, împreună cu dna. Prof. Puncioiu Ana, o excursie de două zile pe traseul București-Cetatea Rupea-Cetatea Viscri-Cetatea Sighișoara, cu cazare la Sâmbăta de Sus, continuându-ne drumeția cu vizită la *Povestea Calendarului, Castelul de lut* din Valea Zânelor. Întoarcerea spre București am realizat-o pe Valea Oltului cu o mica oprire la Mănăstirea Cozia, unde am vizitat și Muzeul Mănăstirii.

Primul obiectiv vizitat a fost **Cetatea Rupea** - situată la 50 km de Brașov, construită pe un masiv de bazalt. Este o cetate țărănească cu patru zone întărite cu turnuri poligonale. Cetatea este modificată în timp, prin adăugarea a două curți interioare și trei turnuri de apărare.

Fortăreața este construită pe trei incinte:

- *cetatea de sus* care este cea mai veche construcție. Cetatea de sus a fost ridicată pe ruinele davei dacice (se presupune că ar fi ruinele cetății dacice Ramidava).
- *cetatea de mijloc*, construcție din secolul al XV-lea, lărgită la începutul secolului al XVII-lea. Aici au fost ridicate Capela și Turnul Cercetașilor.
- *cetatea de jos*, construită în secolul al XVIII-lea.

Călătoria noastră a mers către cel de al doilea obiectiv, **Viscri**, care este un sătuc mic, inclus in patrimoniul UNESCO. Satul Viscri a devenit popular în Europa după ce Regele Charles al III-lea a cumpărat o proprietate în această localitate. Cel mai important obiectiv este spectaculoasa biserică fortificată săsească. În curtea bisericii se găsește și un muzeu cu diverse obiecte: costume tradiționale, broderii, război de țesut, etc. De asemenea, mai există și o expoziție de teracotă.

Cel de al treilea mare obiectiv de pe lista noastră a fost minunata Cetate **Sighișoara** – care este cea mai bine păstrată cetate orășenească din Transilvania și, totodată, cea mai mare cetate medievală din Europa locuită fără întrerupere, înregistrată în patrimoniul UNESCO. Sistemul defensiv era apărat de bresle, avea un zid de aproximativ de 930 m, 14 turnuri de apărare și 5 bastioane de artilerie. Din toate acestea se mai păstrează astăzi 9 turnuri, 2 bastioane și o parte din zidul din incintă. Fiecare turn aparținea unei bresle de unde și denumirile Turnul Fierarilor, Turnul Cojocarilor, Turnul Cizmarilor, Turnul Croitorilor, Turnul Tăbăcarilor etc. Însă cel mai important este turnul cu ceas - care este și simbolul orașului și poate fi observat de la depărtare, având o înălțime de 64 de m și 5 nivele, în incita lui aflându-se Muzeul de istorie. Ceasul este cunoscut datorita ansamblului de figurine rotative din lemn.

Un alt obiectiv este *Scara școlarilor* sau *Scara acoperită* care are 173 de trepte ce au fost urcate de fiecare dintre elevii noștri către vizitarea Bisericii din Deal, unde ghidul ne-a povestit într-un mod foarte plăcut despre istoria monumentului, invitându-ne să vizităm și criptele de sub altar. Plimbându-ne pe străduțele înguste din cetate am observat „Casa Vlad Dracul" - una din cele mai vechi clădiri din cetate, unde se presupune că s-a născut Vlad Țepeș. Călătoria noastă a continuat către locul de cazare, aflat în Sâmbăta de Sus, la o pensiune cochetă, unde am fost așteptați cu o cină delicioasă. După cină ne-am destins cu seră dansantă, unde ne-am pus în valoare abilitățile de dansatori.

A doua zi după micul dejun am plecat pe o ploaie măruntă către o nouă destinație, **Povestea Calendarului** - unde este personificat timpul. Așa cum îi spune și numele, povestea celor 12 fantastici care împreună, ținându-se de mână, formează anul povestea, fiind descrisa și transpusă în cel mai frumos mod posibil într-un parc tematic amplasat la rândul său într-un cadru natural senzațional, la Porumbacu de Sus.

După ce am terminat de explorat parcul tematic Povestea Calendarului s-au oprit și stropii de ploaie, întrezărindu-se soarele și noi am continuat vizita la Castelul de Lut – un loc minunat de relaxare situat pe malul râului Porumbacu. Legenda spune că tărâmul pe care se află castelul era locuit de făpturi magice – zâne. Acestea protejează și în prezent locul, care era cândva casa lor.

Pe drum la întoarcere luăm decizia de a face un mic popas la Mănăstirea Cozia pentru a ne bucura de minunatul edificiu ridicat în timpul lui Mircea cel Bătrân și a-i mulțumii divinității pentru zilele minunate petrecute în *Săptămâna Altfel*.

În cadrul excursiei elevii au observat realitatea mediului înconjurător, realizându-se astfel o legătură între cunoștințele dobândite în clasă și viața reală, între teorie și practică într-un mediu non-formal. care vine să stimuleze capacitățile cognitive ale elevilor. Pe lângă faptul că, în cadrul unei excursii, elevul dobândește noi informații care vin în sprijinul celor însușite la clasă, acest tip de activitate vine, de cele mai multe ori, să sporească interesul elevilor de a descoperii lucruri noi din diverse domenii, cel geografic, cel cultural artistic, cel civic etc, stimulând curiozitatea spre a înțelege fenomenele înconjurătoare.

Mulțumesc colegilor însoțitori pentru excursia minunată!

Autor: Prof. Istrate Mariana

Vizită la Institutul Francez

Pe data de 31 martie, în ultima zi din programul „Școala Altfel”, elevii claselor a VI-a A și B, însoțiți de doamna profesoară Teianu Rodica (și de mine), au mers în vizită la Mediateca Institutului Francez din București, situată în Bulevardul Dacia, nr. 77.

În spațiul primitor al Mediatecii, gazdele Institutului Francez le-au prezentat elevilor noștri istoria și principalele activități ale acestui centru cultural (cursuri, certificări internaționale pentru examenele DELF și DALF, împrumuturi de cărți, reviste, CD-uri și DVD-uri, pe baza unui abonament anual sau cu valabilitate de trei luni; expoziții, conferințe, cercuri literare, spectacole, etc.). Elevilor le-au fost

oferite și câteva sugestii de lectură (povești, benzi desenate) și de filme de animație în limba franceză, menite să contribuie la dezvoltarea cunoștințelor lor.

Odată integrați în atmosfera culturală francofonă, elevii, așezați sub formă de cerc, au avut prilejul de a exersa noțiunile de vocabular însușite anterior, la orele de limba franceză, dar și a de a își îmbogăți lexicul cu termeni noi, într-o manieră ludică. Elevilor le-au fost propuse jocuri de societate (*Concept, Dixit*) și jocuri video, care le-au testat atenția, intuiția, imaginația, cultura generală, spiritul de cooperare și, bineînțeles, capacitatea de a urma intrucțiuni primite în limba franceză.

În cele din urmă, elevii au efectuat un tur virtual al orașului Paris, admirând câteva obiective turistice reprezentative: Arcul de Triumf, Turnul Eiffel, Catedrala Notre-Dame, Muzeul Luvru, cartierul Montmartre și Bazilica Sacré-Cœur, etc., la care s-au adăugat alte două obiective emblematice ale Franței: Palatul Versailles și fascinantul Mont Saint-Michel.

Câteva impresii ale elevilor, extrase din Jurnalul pentru Școala Altfel:

- Ștefan Cîrjaliu, clasa a VI-a B: „La Institutul Francez mi-a plăcut foarte mult pentru că am învățat cuvinte noi și ne-am jucat”.
- Karina Nălbaru-Bordea, clasa a VI-a B: „Vineri am fost la Institutul Francez împreună cu doamna dirigintă și doamna profesoară Teianu Rodica. La Institut am jucat un joc foarte interesant, iar după aceea am mers să joc jocuri video. Doamna de acolo ne-a prezentat și câteva cărți în limba franceză”.
- David Nistor, clasa a VI-a B: „Vineri, 31 martie, am vizitat Institutul Francez cu doamna dirigintă și doamna profesoară Teianu Rodica. Am jucat jocuri de societate, am învățat câteva cuvinte noi în franceză și, spre uimirea mea, ne-am jucat pe console. Eu am jucat un joc de curse foarte interesant și la care am câștigat primul loc”.

Autor: Prof. Stănică Ionela-Loredana

Concursul pe echipe de la Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti”

Pe data de 27 martie (luni), elevii claselor a VI-a A și B, însoțiți de profesorii diriginți Rădoi Dorinel și Loredana Stănică, au participat la un concurs inspirat de una dintre cele mai vizionate emisiuni românești – *America Express*, în incinta Muzeului Național al Satului „Dimitrie Gusti”.

În echipe de câte patru/cinci membri, elevii au avut de căutat 20 de răspunsuri (fiecare răspuns valorând un punct) la întrebări legate de particularitățile de construcție ale diferitelor case expuse la Muzeu, anul construirii sau al aducerii acestora la Muzeu, proprietarii locuințelor, denumirile specifice ale anumitor încăperi sau obiecte, întrebuințarea anumitor spații din gospodărie sau a anumitor instrumente etc. Suplimentar, elevii puteau realiza cinci fotografii, conform anumitor indicații („Cel puțin un membru al echipei și o pisică.” / „Doi membri ai echipei în timp ce scot apă dintr-o fântână.” /„Cel puțin doi membri ai echipei lângă o căruță sau un plug.” /„Cel puțin un membru al echipei stând de vorbă, pe o bancă, cu un membru al unei alte echipe.” /„Toată echipa stând pe prispa unei case sau în fața Salonului special pentru dans”.), fiecare fotografie efectuată corect urmând a fi notată cu două puncte.

Elevilor le-au fost puse la încercare spiritul de observație (pentru identificarea unor simboluri aflate pe ușile/porțile/fațada caselor indicate, a caselor învecinate, a numărului de obiecte dintr-o locuință sau a culorii acestora) și de colaborare.

Elevii au avut la dispoziție 120 de minute pentru aflarea răspunsurilor și efectuarea celor cinci fotografii suplimentare.

Primele patru echipe câștigătoare au fost formate din elevii:

1. Locul I: Cîrjaliu Ștefan, Nistor David, Păun Mihai și Surugiu Lucas (clasa a VI-a B) – punctaj maxim (30 de puncte).

2. Locul al II-lea: Caim Clara (clasa a VI-a A), Balaș Andreea, Bordea Ștefania, Dobre Isabela și Gogonea Daria (clasa a VI-a B) – 25 de puncte;

3. Locul al III-lea: Geornoiu Anda, Macarie Alessia, Marcăș Alexia, Medeleanu Nadia (clasa a VI-a A) – 23 de puncte;

4. Mențiune: Ciută Bogdan, Capalău Cătălin, Moloman Albert, Zanfirachi Mălina (clasa a VI-a B) – 23 de puncte (la egalitate cu echipa de pe locul al treilea; ora sosirii a fost folosită drept criteriu de departajare, echipa de pe locul al treilea ajungând înaintea echipei de pe locul al patrulea).

Toți elevii au primit diplome de participare.

Autor: Prof. Stănică Ionela-Loredana

Vizită la Muzeul - Atelier de la Piscu

Vizita la Piscu, situat la nord-vest de aeroportul Otopeni, a fost la unul din cele mai frumoase locuri unde am participat împreună cu colegii mei.

Ca să ajungem la atelier, clasa noastră a închiriat un autocar. Acolo am învățat să olărim. Principalele activități au fost: olăritul, pictarea unui ghiveci de lut ars, realizarea unei plăci de linogravură și imprimarea acesteia pe hârtie.

Prima impresie pe care am avut-o a fost că acest muzeu-atelier va fi ca toate celelalte, dar m-am înșelat. Când am pășit în muzeu primul lucru pe care l-am văzut au fost meșteșugurile din lut. La intrare ne-a întâmpinat o doamnă, care ne-a condus într-un loc special amenajat pentru a ne povesti istoria acestui muzeu. Am aflat că acum aproximativ o sută de ani în țara noastră erau în jur de 200 de ateliere unde se practica olăritul, însă din cauza noilor materiale din care se fac vasele acum, aceste ateliere au scăzut, din păcate, ca număr la mai puțin de 50 de ateliere în toată țara. Aflând aceste informații, m-am întristat puțin, dar mi-a revenit zâmbetul pe buze când am aflat că urma să desenăm pe o foaie mică, specială pentru linogravură. Ne-am apucat să desenăm orice vrem, dar majoritatea desenelor a fost cu diferite flori într-un ghiveci. După ce ne-am terminat desenele, am fost chemați unul câte unul să olărim un vas de lut, cu ajutorul unor domni, pricepuți în meșteșugul olăritului. După ce am terminat de olărit, acei domni au luat vasul și l-au pus pe un carton alb, micuț, care avea scris

pe el numele elevului ce făcuse vasul. Când ne-am întors cu toții la locurile noastre am început să pictăm un ghiveci ars din lut. Pe masă erau opt pensule într-un vas de lut umplut cu apă și pe o paletă erau cele mai importante culori. Când am terminat toți de pictat, doamna, care ne-a oferit câteva informații foarte interesante la început, ne-a condus la al doilea etaj, dar scările pe care am urcat nu erau niște scări obișnuite, ci erau făcute din paie și lut. La al doilea etaj erau două încăperi, una în care ne-a pus un film, și una în care erau câteva poze cu oameni care olăreau și câteva vase mai importante pentru că erau mai vechi.

Această experiență a fost una incredibilă și greu de uitat pentru mine. Eu recomand acest atelier tuturor persoanelor interesate de olărit și de o parte din trecutul României.

Georgiana Murat, clasa a V-a A

direct
venco

Am fost și aici:
Muzeul Recordurilor

Prima zi de Școala Altfel.

Obiectiv: Muzeul Recordurilor – București pe Strada Parfumului nr. 25, sector 3.

Muzeul găduiește cele mai mari și impresionante colecții din lume, precum cele de fier de călcat și trivet, tirbușon, aparate de foto, aparate de muzică și instrumente muzicale, dar și o impresionantă colecție de filatelie românească.

Din păcate puțini sunt cei care știu de acest muzeu. El nu este un muzeu deschis publicului larg, ci este, mai degrabă, un muzeu de nișă, fiind deschis publicului doar la evenimentele organizate de ei sau atunci când sunt solicitate vizite cu grup organizat.

Am avut noroc și ni s-a permis accesul în câteva săli, la două etaje.

Și cum spuneam, ne-am pregătit intens pentru această vizită și ne-am dat întâlnire în curtea școlii: clasele a V-a A și a VI-a C, împreună cu dna prof. diriginte Istrate Mariana, dnul director Chiță Dan-Alexandru și dna prof. Decu Florența-Amalia.

Cu pas săltat am plecat să „cucerim" muzeul sau să stabilim un nou record – cât de bine ținem pasul cu dnul director.

În drumul nostru spre stația tramvaiului 32 ne întâlnim cu dna profesoară Teianu Rodica, care ni se va alătura în demersul nostru strategic.

Toate bune și frumoase până ajungem la Piața Unirii, unde coborâm din tramvai și o pornim către muzeu. Și o pornim ..... și nu ne mai oprim până acolo.

Cum noi nu știam drumul, ne-am lăsat călăuziți de dnul director, numit și „Pas Mare", care ne-a ajutat să stabilim și noi un record: cât de repede putem merge să ajungem la timp la destinația finală.

După un drum lung și obositor, de-a dreptul, am ajuns la muzeu, unde am fost întâmpinați cu multă căldură de anajații de acolo.

Cum eram destul de mulți, iar încăperile sunt înguste, am fost împărțiți în două grupe și am început frumoasa vizită.

Toată lumea a fost entuziasmată de cele văzute acolo, au fost multe întrebări, la care gazdele noastre abia au făcut față, am făcut multe poze și am rămas cu amintiri plăcute.

Am văzut colecția de fiare de călcat, de mașini de scris, de instrumente muzicale, de samovare, de aparate de fotografiat și de filmat și multe altele.

Dovadă stau fotografiile făcute acolo. Am plecat de acolo cu multe informații și amintiri plăcute, fapt pentru care mulțumim gazdelor noastre de la Muzeul Recordurilor.

Romania

La întoarcere am ales drumul mai scurt, după cum am aflat din datele culese la fața locului. Ba chiar am făcut și un mic picnic pe unul din vastele trotuare de pe bulevardul Unirii – avem ca mărturie pozele din timpul picnicului.

După scurta pauză de picnic, am repornit la drum și ne-am reîntors cu bine la școală, punctul terminus. De data aceasta lider de trupă a fost dna profesor Istrate Mariana, iar dnul director, alias „Pas Mare”, ne-a vegheat drumul din spatele plutonului.

Vizita a fost o experință plăcută și binevenită, fiind deschizătoarea de drumuri pentru zilele care au urmat, zile pline de voie bună și noutăți, experimentate pe parcursul altor vizite la muzee, în parcuri și excursii.

Autor: Prof./Info. Decu Florența-Amalia

COLȚUL ABSOLVENTULUI

Gândurile unei eleve de liceu

Trăirile caracteristice vârstei, gândurile inocente, sentimentele puternice, „marile" drame din viața unui elev de gimnaziu, privite retrospectiv, par hazlii. Așa cum regretul că arta a fost deja inventată, că sistemele religioase sau politica au fost create, că societăți, culturi și imperii au fost deja edificate fără contribuția noastră, tot așa privim acum, într-o notă umoristică, gimnaziu. Chipurile profesorilor, pe care i-am simțit aproape, le avem clare în minte, ale celorlalți s-au mai estompat. Pe cei care și-au lăsat o amprentă puternică asupra noastra am vrea să-i avem alături și aici, la liceu. Le simțim lipsa și le suntem recunoscători. În anii ce au trecut am învățat să zburăm, iar acum zburăm!

Eleva Sabina Calma

Experiența mea în Școala Gimnazială Nr. 143 a fost una cât se poate de extraordinară și de unică. Pe lângă colectivul extrem de unit și solidar, care consider că m-a ajutat să mă formez ca elev, cât și ca adolescent pentru experiența liceului, una complet radicală. Profesorii au fost extrem de înțelegători, dar și exigenți, știind dânșii să creeze un echilibru perfect între cele două. Activitățile extrașcolare organizate au fost organizate eficient și au avut teme precum mediul, educația, adolescența etc., teme ce ne ajută să ne formăm ca elevi.

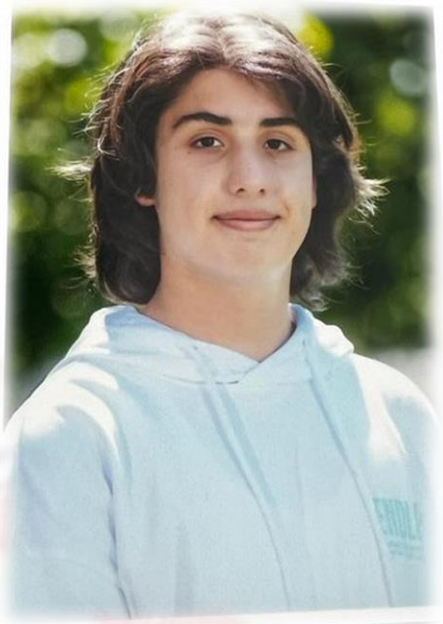
Așadar, experiența mea gimnazială a fost una cât se poate de bună, o experiența ce îmi este extrem de folositoare la liceu și, până la urmă, și în viață!

Elev Șarvarin Andrei Laurențiu

Școala este o perioadă unică în viețile noastre.

Unele dintre cele mai frumoase momente din copilăria mea le-am trăit în perioada claselor I-VIII la Școala Gimnazială Nr. 143, alături de colegi, prieteni și

profesori.

La această școală am fost învățați cum să fim oameni, am fost învățați despre caracter și moralitate prin exemplul oferit de profesorii noștri și prin interacțiunea cu colegii noștri.

Școala Gimnazială Nr. 143 va rămâne mereu o părticică frumoasă din sufletul meu.

Elev Ali Naif

Gimnaziul a fost plin de schimbări, trecând de la o singura învățătoare la multipli profesori, unirea dintre clase in a VI-a sau orele online în timpul pandemiei, chiar schimbarea dirigintelui în clasa a VIII-a! În ciuda acestor lucruri, mereu am avut profesori lângă noi să ne sprijine și să ne ajute, precum dna Puncioiu sau dna Subțirica, profesorii Castane, Achim sau Rădoi. Mereu am avut parte de activități frumoase precum excursii sau serbări cu ocazia diferitelor sărbători. A fost o experiența plăcută și încă îmi este dor de majoritatea profesorilor și de prietenii din clasele mai mici. Le urez mult succes la examen!

Eleva Matei Raluca Ioana

10 mai 2021
Paris

Dragă Jurnalule,

Sunt foarte încântată deoarece am ajuns la Paris și pot, în sfârșit, să îmi îndeplinesc visul: să ajung să dansez în cunoscuta Operă a capitalei.

În prima zi, când am ajuns aici, am avut parte de cel mai gustos prânz. Apoi mi-am luat bagajele și m-am îndreptat spre apartamentul închiriat aici; dacă voi reuși să obțin un loc de muncă, proprietara a fost de acord să mi-l vândă. Să locuiesc în Paris? Ar fi un vis devenit realitate.

După câteva zile de vizitat orice colțișor al acestui oraș și gustând fiecare croissant, am început studiile cu un coregraf foarte renumit. Cursurile se țineau într-o clădire apropiată de operă, care avea săli imense, acoperite de două candelabre și înconjurate de jur împrejur cu geamuri până la podea.

Într-una din zile o doamnă în vârstă și fragilă, cu o prezență apăsată, a venit și a asistat la ora noastră de studii. Nu a zis nimic timp de cele două ore, dar doar cu privirea sa a intimidat o sală întreagă de persoane, ce până acum păreau cele mai dure personalități.

La sfârșit, aceasta a zis un singur cuvânt, „ligne”, care am presupus că înseamnă „linie”, am format așadar o linie. M-am uitat în jur și m-am calmat, nu eram singura care tremura, dar în același timp eram împietrită de privirea doamnei. Fără alte cuvinte, a arătat câteva persoane cu degetul și ne-a făcut un semn să facem un pas în față. Făcusem ceva greșit? Cum pot eșua în prima săptămână? Eram pierdută în zecile de întrebări ce îmi apăreau în cap, așa că nu am auzit ce a zis doamna. Însă am auzit o oră din șoaptele colegilor mei care traduceau în engleză pentru noi, neștiutorii. După ce femeia pleacă, am întrebat în jur ce reprezenta acea oră. Am afla că am fost selectați să mergem, mâine, la operă.

Am zâmbit, dar chipul meu nu exprima în totalitate ce simțeam pe dinăuntru. Un țipăt de fericire îmi stătea în gât, gata să iasă și puteam simți lacrimi formându-se în ochii mei. Am reușit. Visul în care mi-am investit tot ce aveam, urma să devină realitate. Prea multe emoții pentru un simplu moment.

În dimineața următoare mă trezesc cu cel mai mare zâmbet pe față, pregătită să încep unele din, probabil, cele mai importante zile ale vieții mele.

Ajung la operă. Mă opresc în față pentru a absorbi toată frumusețea clădirii. Arată ca un castel. Cele două statuete învelite în aur mi-au rămas întipărite în cap ca fiind cel mai remarcabil lucru. Eram pierdută în minunatele detalii ale fațadei. Nu cred ca am văzut o clădire mai impunătoare sau mai frumoasă în întreaga mea viață. Dar abia când m-am decis să intru, opulența interiorului parcă m-a lovit peste față. Am rămas cu gura căscată, iar cu orice pas devenea totul și mai frumos.

Pierdută printre detaliile care mă înconjurau, aproape că uitasem de ce venisem aici.

Acum stau jos, în cea mai mare sală e balet în care am fost vreodată și scriu asta. O să revin și o să scriu cum a decurs totul. Sper că visele devin realitate.

Iulia Mărghidanu, elevă în clasa a IX-a, Liceul de coregrafie ,,Floria Capsali"

Eleva Mărghidanu Iulia

Rămas bun, Doamna pedagog!

Se sfârșesc zilele alături de dumneavoastră. Sunt foarte deprimat.

Din clasa I până acum, m-ați sprijinit, m-ați ajutat să dărâm ziduri și să-mi ating țelurile. Mi-ați dat sfaturi bune, pentru care am fost apreciat deoarece le-am ascultat.

Nu cred că o să mai cunosc o persoană așa cum sunteți dumneavoastră, căreia să-i pese de mine fără să mă cunoască în mai îndeaproape.

Jumătate din ceea ce sunt sunt vă datorez dumneavoastră. Mi-ați dat putere și încredere în mine însumi.

Nu vă mai pot spune Doamna pedagog deoarece, pentru mine, nu acoperă ceea ce simt. Vă pot spune Doamna Învățătoare.

Elev Ștefan Mihnea

Rămas bun, Doamna pedagog!

A trecut foarte mult timp. În clasa I eram timid și nu prea comunicam. Dar când v-am văzut pe dumneavoastră am crezut că un înger a căzut pe pământ. Din clipa aceea am știut că o să aveți grijă de noi ca o mamă.

Vă mulțumim! Sărut mâna, Doamna pedagog!

Elev Rusu Denis

Dragă Doamna pedagog,

A sosit momentul despărțirii. Cei patru ani de școală împreună cu dumneavoastră au fost minunați. Întotdeauna ați încercat să creați activități educative și distractive pentru noi.

Fiecare după-amiază petrecută la semiinternat a reprezentat o nouă experiență de viață. Mi-am făcut prieteni noi cu care mă jucam.

Și acum îmi amintesc de bucuria care mă cuprindea atunci când primeam cadourile de sărbători. Simțeam din plin că sunt copil.

Acum am crescut, dar voi merge mai departe fără a uita vreun moment petrecut la semiinternat. Vă voi urma sfaturile și poveștele.

Pentru toate acestea și multe altele, VĂ MULȚUMESC!

Elev Brai Ștefan-Adrian, București, iunie 2014

ECHIPA DE REDACȚIE

COORDONATORI: Director prof. Chiță Dan-Alexandru

Director adj. prof. Staicu Ionelia

REDACTOR-ŞEF: Prof. Puncioiu Ana

CORECTORI:

Prof.înv.primar Ioniţă Daniela-Georgiana

Prof.înv.primar Mărghidanu Irina

Prof. Chiță Dan-Alexandru

COLABORATORI:

Prof. Istrate Mariana

Prof.înv.primar Neagoe Georgiana-Dorina

Prof.înv.primar Oprea Mihaela-Adelina

Prof. Stănică Ionela-Loredana

INVITAȚI:

Beatrice Mercado – președinte Asociația Junior Sport

Foști elevi ai Școlii Gimnaziale nr.143

Calma Sabina

Șarvarin Andrei Laurențiu

Ali Naif

Matei Raluca Ioana

Mărghidanu Iulia

Ștefan Mihnea

Rusu Denis

Brai Ștefan-Adrian

COPERTA: Info. Decu Florenţa-Amalia

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

Info. Decu Florenţa-Amalia

Elevii:

Pavel Iulian Gabriel, clasa I B

Brîndău Adela Sophia, clasa I B

Pană Lucas Gabriel, clasa I B

Cristea Adrian, clasa I B

Mandache Elena, clasa a VII a A

Caim Clara, clasa a VI-a A

Ștefan Ana, clasa a VIII-a B

Cincă Mihai, clasa a VII-a B

Ciuraru Miruna, clasa a VI-a B

Moroianu Daria, clasa a V-a A

Luca Nicolas, clasa a VI-a C

Mareș Bianca, clasa a VI-a B

Murat Georgiana, clasa a V-a A

Nălbaru-Bordea Karina, clasa a VI-a B

Nistor David George Andrei, clasa a VII-a B

Nistor David, clasa a VI-a B

Oprescu Sorin, clasa a V-a B

Petrache David, clasa a VIII-a A

Sternat Denisa Alexia, clasa a VII-a B

Sternat Eduard, clasa a VI-a A

Tacliciu Antonia, clasa a VII-a B

Tacliciu Bianca, clasa a V-a B

Tudoran Anne-Lise Raisa Ștefania, clasa a VII-a B

Vasilescu Sofia, clasa a VII-a B

Arapalea Răzvan, clasa a VIII-a B

Tănase Ștefan, clasa a VIII-a C

Revistă școlară trimestrială

(ianuarie - martie)

ISSN 2601 - 2065

ISSN-L 2558 – 8540